

ΕΡΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ

Ὁμοτίμου καθηγητοῦ τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Ἡ ἀρχὴ τοῦ στοιχείου Α περιλαμβάνει πάντα τὰ λήμματα κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, ὡς ἔχουσιν ἀκριβῶς ἐν τῷ ὑπὸ ἐκδοσιν Λατινικῷ Λεξικῷ. Ἀλλὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τούτου θὰ γίνῃ ἀλλαχοῦ ἐκτενέστερος λόγος ἐν τῷ οἰκείῳ προλόγῳ ὡς καὶ ἡ λεπτομερὴς ἀναγραφὴ τῶν συντετημένων λέξεων καὶ τῶν σημείων. Νῦν ἀρκοῦμεθα νὰ παραθέσωμεν κατωτέρω τὰ ὀνόματα τῶν κυριωτέρων συγγραφέων, ἐξ ὧν ἡρύσθημεν τὰ παραδείγματα, ὡς καὶ τινὰ τῶν κυριωτέρων σημείων καὶ συντετημένων λέξεων.

κ.ἀ. = καὶ ἀλλαχοῦ.

κ.ἀ. = καὶ ἄλλοι, καὶ ἄλλα.

κ.ἀ.ἀ. = καὶ ἄλλοι ἄλλα.

μΣ. μΥ. = μ(ετὰ) Σ(υγκριτικοῦ), μ(ετὰ) Ὑ(περθετικοῦ).

μΣΥ. = μ(ετὰ) Σ(υγκριτικοῦ καὶ) Ὑ(περθετικοῦ).

ἀ.λ. = ἀ(παξ) λ(εγόμενον), ἀπαξ εἰρημένον.

πρμ. = παροιμία ἢ παροιμιώδης ἐκφρασις.

PAdi. = μετοχὴ ἐν ἐπιθετικῇ σημασίᾳ (participium adiectivum).

— = δηλοῖ ἐπανάληψιν τοῦ λήμματος.

> ἢ < = δηλοῖ ὅτι ἡ ἐκτὸς τῆς γωνίας λέξις παράγεται ἐκ τῆς ἐντὸς αὐτῆς.

σημ. Σημ. = σημειώσεις. Σημείωσον.

(*) = ὁ δίκην ἐκθέτου κείμενος ἀστερίσκος σημαίνει πρὸ μὲν λέξεως τύπον ὑπάρξαντά ποτε ἀλλὰ μὴ μεμαρτυρημένον, πρὸ δὲ ὀνόματος συγγραφέως γραφὴν τοῦ κειμένου ἀμφίβολον.

Acc = Accius.

Afr = Afranius.

Am = Ammianus Marcellinus.

Andr = Livius Andronicus.

Ap = Apuleius.

AppV = Appendix Vergiliana.

Atil = Atilius.

Atta = T. Quintius Atta.

b.Al. = bellum Alexandrinum.

b.Afr. = bellum Africanum.

b.Hisp. = bellum Hispaniense.

Hirt.b.g. = Cæsar, bellum Gallicum VIII.

Bibac = M. Furius Bibaculus.

Caecil = Caecilius Statius.

Cael-Sab = Cn. Aruleus Caelius Sabinus.

C = Cæsar.

Calp.h. = L. Calpurnius Piso Censorinus.

Cato = M. Porcius Cato.

Ca = Catullus.

Ce = Celsus.

Ci = Cicero.

Cin = C. Helvius Cinna.

Co = Columella.

C.I.L. = Corpus Inscriptionum Latinarum.

Cu = Curtius.

E = Ennius.

Eu = Eutropius.

F = Festus.

PF = Pauli - Festus.

Fl = Florus.

G = Gellius.

Gloss. ἢ Γλωσσ. = Corpus Glossariorum
Latinorum.

H = Horatius.

He = auctor ad Herennium.

Inscr. ἢ Ἐπιγρ. = Inscriptiones.

I = Iustinus.

Iu = Iuvenalis.

Io = Iordanes (551 μ.Χ.).

Lab = Laberius.

Lex XII tab. = Leges duodecim tabularum.

L = Livius.

Lu = Lucretius.

Luc = Lucanus.

Lucil = Lucilius.

Lygd = Tibullus καὶ Appendix Tibulliana.

M. = Monumentum Ancyranum.

Ma = Macrobius.

Me = Pomponius Mela.

Ml = Martialis.

N = Nepos.

Naev = Naevius.

Non = Nonius Marcellus.

Nov = Novius.

O = Ovidius.

P = Plautus.

Pac = Pacuvius.

Paneg. in Mess. = Pan. in Messalam (i.
Tib. καὶ App. Tib.).

Pe = Petronius.

Per = Persius.

Ph = Phaedrus.

Pl = C. Plinius Secundus (ὁ Πρεσβύτερος).

Pl² = C. Plinius Caecilius Secundus (ὁ
Νεώτερος).

Pomp = L. Pomponius.

Pr = Propertius.

Pri = Priapea.

Prisc = Priscianus.

Quadr = Q. Claudius Quadrigarius.

Q = Quintilianus.

Q Ci = Quintus ἀδελφὸς τοῦ Κικέρωνος.

Rhet - Her = I. H.

S = Sallustius.

Sant = Santra.

S.C. = Senatus Consultum.

Serv = Servius.

Se = L. Annaeus Seneca (ὁ φιλόσοφος καὶ
τραγικός).

Se rh = M. Annaeus Seneca (ὁ ρήτωρ).

Scrib = Scribonius Largus.

Si = Silius Italicus.

Sisen = Sisenna.

St = Statius

Su = Suetonius.

Sy = Publilius Syrus.

Ta = Tacitus.

Te = Terentius.

Ti = Tibullus καὶ App. Tibulliana.

Titin = Vettius Titinius.

Tiro = M. Tullius Tiro (ὁ ἀπελεύθερος
τοῦ Κικέρωνος).

Trab = Trabea.

Tr - Plin = Ἐπιστολαὶ Τραϊανοῦ αὐτοκρά-
τορος πρὸς Πλίνιον τὸν Νεώτερον.

Turp = Sex. Turpilius.

Vr. = M. Terentius Varro.

V = Vergilius.

V.Ant. = Valerius Antias.

VF = Valerius Flaccus.

VM = Valerius Maximus.

Ve = Velleius Paterculus.

Vel = Velius Longus.

Vi = Vitruvius.

Ἐκ τῶν εἰρημένων γίνεται φανερόν ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρῃ Λατινοελληνικῇ λεξικῇ ἐλήφθησαν ὑπ' ὅσιν τὰ ἔργα καὶ τὰ ἀποσπάσματα πάντων σχεδὸν τῶν ποιητῶν (ἐπικῶν, δραματικῶν, κωμικῶν, σατιρικῶν, λυρικῶν, διδακτικῶν, μυθογραφῶν) καὶ τῶν πεζογραφῶν μάλιστα μὲν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Λατινικῆς Γραμματείας μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Αὐγούστου, ἀλλὰ καὶ τῶν μετὰ ταῦτα περιόδων (μέχρι καὶ τοῦ ἔκτου μ.Χ. αἰῶνος) οἱ πλείστοι τῶν ποιητῶν καὶ πεζῶν συγγραφέων, ὧν οἱ κυριώτεροι εἶναι :

Αὐγουστος (Monumentum Ancyranum), Λουκανός, Σίλιος Ἰταλικός, Βαλέ-

ριος Φλάκκος, Στάτιος, Φαίδρος, Πέρσιος, Μαρτιάλιος, Ίουβενάλιος, Πετρώνιος, Βελλήιος Πάτερκλος, Βαλέριος Μάξιμος, Κούρτιος Ψούφος, Τάκιτος, Πομπώνιος Μέλας, Κοϊντιλιανός, Πλίνιος (ὁ Πρεσβύτερος), Πλίνιος (ὁ Νεώτερος), Σενέκας (ὁ ῥήτωρ), Σενέκας (ὁ φιλόσοφος καὶ τραγικός), Κέλσος, Κολουμέλλας, Σουητώνιος, Ἀπουλῆιος, Φλώρος, Γέλλιος, Ίουστίνος, Εὐτρόπιος, Ἀμμιανὸς Μαρκελλῖνος, Μακρόβιος, Ἰορδάνης, Ἰσίδωρος, Φῆστος (ἰδίᾳ Παύλου - Φῆστος).

Πρὸς τοῦτοις ἐλάβομεν πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τινὰς τῶν παλαιότερων καὶ νεωτέρων ἐπιγραφῶν (Lex XII tab. κ.ἐξ.) ὡς καὶ τινὰς τῶν παλαιῶν ὑπομνηματιστῶν καὶ Γραμματικῶν τοῦ 3ου καὶ 4ου μ.Χ. αἰ. (οἷοι οἱ Νώνιος, Σέρβιος, Δωνάτος, Χαρῖσιος κ.ἄ.) ὁσάκις ἐκρίθη τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἰδιαίτεράν πρὸς ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τοῦ ἔργου κατεβάλομεν φροντίδα :

1) Εἰς τὴν ἀκριβῆ μεταφράσιν τῶν λέξεων καὶ τῶν δυσκολωτέρων χωρίων, τῇ βοηθείᾳ τῆς τε ἀρχαίας καὶ ἰδίᾳ τῆς νέας ἑλληνικῆς (καθαρευούσης τε καὶ κοινῆς), ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ χρησιμοποιούσης λέξεων τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν Γλωσσариῶν.

2) Εἰς τὴν ἐκάστοτε ἀναγραφὴν τοῦ συγγραφέως ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ κατὰ τὰς ἀρίστας τελευταίας κριτικὰς ἐκδόσεις παράδειγμα.

3) Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν λατινικῶν τεχνικῶν ὄρων (φιλοσοφικῶν, ῥητορικῶν, γραμματικῶν, ἀρχαιολογικῶν, ἀστρονομικῶν, στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, ἀρχιτεκτονικῶν, γεωργικῶν, ἱατρικῶν, νομικῶν, δικανικῶν ὡς καὶ τῶν τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου κ.τ.τ.) δι' ἀντιστοίχων τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας ἑλληνικῆς.

5) Εἰς τὴν ἀντίστοιχον ὀρθὴν ὀνομασίαν τῶν λέξεων τῆς πανίδος, χλωρίδος καὶ τοῦ ὀρυκτοῦ πλοῦτου μετὰ συσχετίσεως πρὸς τὰ τυχὸν συνώνυμα.

6) Εἰς τὴν πληρεστέραν παντὸς ἄλλου ὁμοίου Λεξικοῦ καταχώρισιν τῶν κυρίων ὀνομάτων (μυθολογίας, ἱστορίας, γεωγραφίας) μετ' ἰδιαίτερας ἀναφορᾶς τούτων πρὸς ἄλληλα καὶ ἀναγραφῆς τῶν παραλλήλων τύπων, ὡς οὗτοι ἀπαντῶσι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι μυθογράφοις ἱστορικοῖς καὶ γεωγράφοις.

7) Εἰς τὸν πλουτισμὸν διὰ λατινικῶν παροιμιῶν ἢ παροιμιωδῶν ἐκφράσεων καὶ ἀποδόσεως τούτων διὰ παρομοίων ἢ ἀντιθέτων τῆς ἀρχαίας καὶ νέας ἡμῶν γλώσσης.

8) Εἰς τὴν προσθήκην λέξεων ἢ ἐκφράσεων συνωνύμων καὶ ἀντιθέτων πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τῆς σημασίας τῆς λέξεως ἢ ἐκφράσεως.

9) Εἰς τὴν ἐν τοῖς λήμμασι σημείωσιν μόνον τῶν φύσει μακρῶν φωνηέντων. Τῆς ληγοῦσης τῶν ῥημάτων δὲν ἐσημειώθη ἡ προσφδία. Ἐν τοῖς παραδείγμασι ἐδηλώθη ἐνίοτε, διὰ λόγους ἰδιαίτερους, ἡ προσφδία ἐνίων φωνηέντων. Ἐδηλώθη ἐπίσης ἰδιαίτερος πᾶσα παρέκκλισις ἐκ τῆς προσφδίας τῶν λημμάτων.

10) Εἰς τὴν ἀναγραφὴν πάσης μεταβολῆς εἰς τὸ γένος τῶν ὀνομάτων.

11) Εἰς τὴν ἀπαρίθμησην τῶν διαφόρων συντάξεων.

12) Εἰς τὴν μνεῖαν τῶν ἀπαντῶντων παρὰ τοῖς διαληφθεῖσι συγγραφεῦσι βαθμῶν τῆς συγκρίσεως τῶν ἐπιθέτων, τῶν ἐν ἐπιθετικῇ σημασίᾳ μετοχῶν καὶ τῶν ἐπιρρημάτων.

13) Εἰς τὴν ἐν ἰδιαίτερῳ λήμματι καὶ ὑπὸ ἰδιαίτεραν ἀρίθμησην ἀναγραφὴν τῶν ὁμοιογράφων λέξεων.

14) Εἰς τὴν δήλωσιν τῶν μονήρων λέξεων σημειοῦντες κάτωθι ἄ.λ. ἤτοι ἄ(παξ) λ(εγόμενον), ἀπαξ εἰρημένον.

15) Εἰς τὴν ἐν τῇ κατατάξει τῶν λημμάτων προτίμησιν τῆς ὑγιούς ὀρθογραφίας (π.χ. condicio, cena, caelum, scaena κ.τ.τ. ἀντὶ conditio, coena, coelum, scena κ.τ.τ.).

16) Εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ἰδιατέρων λημμάτων διὰ λέξεις ἢ μετοχὰς παρεκ-

κλινούσας τοῦ γνωστοτέρου τύπου (ἐνεκα ἀνωμαλίας τινὸς ἢ φωνητικῶν ἀλλοιώσεων) πρὸς ἀποφυγὴν ἀποπλανήσεως τῶν ἀπειροτέρων.

17) Εἰς τὴν μνεῖαν τῶν ἀρχαίων τύπων.

18) Εἰς τὴν ἐντὸς παρενθέσεως διάκρισιν τῶν συνθετικῶν μερῶν τοῦ λήμματος (ἢ διὰ μικρᾶς ὀριζοντίου κεραίας ἢ διὰ τοῦ σημείου +). Ἡ αὕτη κεραία ἀναπληροῖ ἐνίοτε τὸ παραλειπόμενον ἐν τοῖς ἄρθροις πρῶτον τμήμα τῆς λέξεως ἢ τοῦ ῥήματος πρὸς ἐξοικονόμησιν χώρου.

19) Εἰς τὴν φειδωλὴν παραπομπὴν εἰς κλασσικὰ καταστάντα ὑπομνήματα καὶ ἄλλα ἔργα νεωτέρων φιλολόγων.

20) Εἰς ἐντὸς παρενθέσεως (εὐθὺς μετὰ τὸ λῆμμα) σημείωσιν τῆς δοκιμωτέρας ἢ πιθανωτέρας θεωρουμένης ἐτυμολογίας μετὰ συγκρίσεως ἰδίᾳ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ μετὰ παραπομπῆς ἀναλόγως εἰς τὰς §§ τῆς ἐν τέλει τῆς παρούσης Ἐπετηρίδος δημοσιευθείσης πραγματείας, ἥς ὁ τίτλος «Franz Skutsch - Ἑρρίκου Σκάσση, Ἐπίτομος εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν (ἐτυμολογίαν)».

21) Εἰς τὴν δι' ἀστερίσκου (*) ὑπόδειξιν ἀμφιβόλου τινὸς γραφῆς τοῦ κειμένου καὶ τὴν παράθεσιν τῆς κρίσεως κατὰ τὰς νεωτάτας καὶ ἀρίστας κριτικὰς ἐκδόσεις τῶν λατίνων συγγραφέων. Ἐν τῷ θέματι τούτῳ καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νεώτατα σοβαρὰ Λεξικά ἢ ἀνεπαρκῶς ἱκανοποιοῦσιν ἢ, ὅπερ συνηθέστερον, οὐδαμῶς ἀσχολοῦνται ἢ τέλος, διπλᾶ παρέχουσι λήμματα.

22) Εἰς τὴν προσθήκην ἐν τέλει τοῦ ἔργου παραρτημάτων (περὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ἡμερολογίου, τῶν μέτρων μήκους ἐπιφανείας ὄγκου, τῶν σταθμῶν, τῶν νομισμάτων) καὶ ἀλφαβητικοῦ πίνακος τῶν συνήθως χρησιμοποιουμένων «σιγλῶν» ἐν Ἐπιγραφαῖς (παλαιότεραις καὶ νεωτέραις).

Τέλος σημειωτέον ὅτι παρελείφθησαν λήμματα μονήρη τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ ἡ ἀναγραφὴ ἰδιαιτέρων τυχόν σημασιῶν ἐν τῇ ἀναπτύξει τοῦ κοινοῦ αὐτῶν λήμματος, πρὸς τοὺς Λατίνους συγγραφεῖς, παρελείφθησαν ἐπίσης λέξεις τινὲς τῆς μετακλασσικῆς περιόδου (κυρίως ἀπὸ τοῦ 120 μ.Χ. - 600 μ.Χ.) ἔθνικῶν ἢ χριστιανῶν συγγραφέων, πλὴν τῶν πολλῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ὧν, ὡς εἴρηται, κατεχωρίσθη ὁ γλωσσικὸς θησαυρός. Παρὰ ταῦτα ὅμως τὸ Λεξικὸν τοῦτο οὔτε παύει νὰ εἶναι σπουδαῖον βοήθημα διὰ τὴν ἐρμηνείαν καὶ τῶν συγγραφέων τούτων, οὔτε εἰς ἀριθμὸν λημμάτων ὑστερεῖ τῶν ἄλλων ἅτε μεγάλως αὐξηθὲν διὰ λέξεων ἱκανῶν διαφυγοῦσιν τοὺς συντάκτας αὐτῶν, ἢ παραλειφθεῖσιν ἐν γνώσει, μολονότι αὐταὶ ἀνήκουσιν εἰς συγγραφεῖς καλῆς περιόδου καὶ διὰ καὶ τῆς κλασσικῆς.

Ἐκτὸς τῆς χρησιμοποίησεως διαφόρων Λεξικῶν ἔσοχον ὡς βάσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἡμῶν τὰ Λεξικά τοῦ Forcellini, Freund, Georges, Lewis - Short, Gaffiot, (Georges - Calonghi κ.ἄ. μετὰ τῶν μεγάλου κύρους ἐτυμολογικῶν τοῦ Walde - Hofmann καὶ Ernout - Meillet, ἰδίᾳ ὅμως τὰ ἐκδεδομένα μέχρι σήμερον τεύχη τοῦ μνημειώδους Thesaurus Linguae Latinae, εἰς οὗ τὴν διαρκῆ ἀναστροφὴν πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν χωρίων ὀφείλονται τὰ κατὰ καιροὺς ὑπ' ἐμοῦ ἤδη ἀπὸ τῶν φοιτητικῶν μου ἐδωλίων μέχρι σήμερον γενόμενα δημοσιεύματα τὰ ἐπιγραφόμενα: addenda et corrigenda in Thesaurum Linguae Latinae.

Τοιαύτην ὁδὸν ἀκολουθήσαντες εἰς τὴν διάταξιν καὶ οἰκονομίαν τῆς ὕλης ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι τὸ Λεξικὸν τοῦτο προῖον πολυετοῦς πείρας καὶ πολυμόχθου ἐργασίας, διὰ τῆς ἀνὰ πᾶν βῆμα παρακολουθήσεως τῶν πηγῶν καὶ ἀναδρομῆς εἰς τὰ χωρία τῶν συγγραφέων, θὰ συμβάλῃ μεγάλως εἰς τὴν ἐνίσχυσιν οὐ μόνον τῶν Λατινικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων τὰ ὅποια, ὁμοῦ λαμβανόμενα, εἶναι, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων, ἢ κρηπίς καὶ ἢ βάσις τοῦ πολιτισμοῦ πάσης χώρας.

Α

1. **A, a** ἄκλ. (πρῶτον γράμμα τοῦ λατ. ἀλφαβήτου) οὐ. (καὶ θ. a brevis Quint. 9, 86. Gell. 19, 14, 5).

Συντόμως : τὸ Α α. σημ : 1. **A** = Aulus (προσωνύμ.). 2. (ἐν ταῖς νομοθετ. ἐκκλησίαις) Antīquo (legem, rogationem) = antiqua probo, παλαιῶ, ἐμμένω τοῖς κεμένοις νόμοις, ἀκυρῶ, ἀπορρίπτω, ἀποκρούω τὸν καινὸν νόμον, ἀντ. V.R. (= uti rogas). 3. = Absolvo, ἀπολύω, ἀθῶ ἔν τοις δελτίοις τοῖς ἀναγράφουσι τὴν ψήφον τῶν δικαστῶν) ὅθεν τὸ Α ὀνομάζετο littera salutaris (σωτήριον γράμμα) Cic. Mil. 15. 4. **A**. = auditor (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν M. = M(agister) ἢ Marcus δηλ. ὁ Κικέρων ἐν Cic. Tusc. 5. πρὸ ἀριθμῶν, χρονολογιῶν καὶ ἐν Ἐπιγραφαῖς (= Annus). Οὕτω A.V.C. = anno urbis conditae «ἐξ οὗ ἡ πόλις (Ῥώμη) ἐκτίσθη» ἀλλὰ a.u.c. = ab urbe conditā. - καὶ a.d. = ante diem. Ἐν Ἐπιγρ. **A**. = Augustus. A.A. = Augusti duo. A.A.A. = Augusti tres. A.A.A.F.F. μετὰ τὸ III viri (triumviri ἢ tresvirī) = auro argento, aeri flando, feriundo (τρεῖς ἄνδρες χαλκοῦ, ἀργύρου καὶ χρυσοῦ συγχωνεύσεως καὶ χαράξεως). — 6. Πρὸς δήλωσιν γραφῆς μυστικῆς Suet. Aug. 88, 3. Iul. 56, 8. 7. Πρὸς δήλωσιν σημείου τινὸς ὡς ἐν γεωμετρικοῖς σχήμασι (πρὸβλ. B, b, 3) Vitruv. 9, 7, 2 ξξ.

2. **ā**, ἐπιφ. ἰδ. āh.

ab, abs, ā (ὁ πρὸς τὸ abs ἄσχε-

τος τύπος ab ἀντιστοιχεῖ τῷ παλαιότερῳ *apo [ἐλλ. ἀπό, ἀρχ. ἰνδ. āpa] καὶ συντομῶτ. *ap [πρὸβλ. ap-erio] ὅπερ ἐγενεν ab [ab amico, ab re, ab limine, ab-eo, ab-duco, ab-iungo, ab-luo, ab-rogo καὶ κατ' ἀναλογίαν τούτων ab-sens, ab-sisto ἀντὶ ap-sens, ap-sisto]). Ὁ τύπος abs, προφερόμενος aps [= ἑλλην. ἄψ, ἀρχ. ἰνδ. āpah] παλαιόθεν ἐν συνθέσει πρὸς ἐγκλιτικὰς λέξεις καὶ ἐν συνθέσει πρὸ τοῦ t c q [abs te, ἀλλὰ καὶ a te, abs quivis homine Te, abs chorago P, abs-cīdo, abs-que, abs-tineo κ.ἄ.]. Συνήθως ἐξηφανίζετο πρὸ τοῦ s τὸ b ἢ p ἐπομένον συμφώνον (as-porto, as-pello, as-tuli [ἀρχ. πρχμ. τοῦ au-fero. G.L. I, p. 309, 2] ἀντὶ aps- ἢ as-porto, aps- ἢ abs-tuli. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ p ἢ b τὸ s εὐρίσκετο πρὸ ἡχηροῦ ἐγίνετο καὶ τοῦτο ἡχηρὸν -z- καὶ ἐξηφανίζετο μετ' ἐκτάσεως τοῦ προηγουμένου φωνήεντος πρὸβλ. abs-mōveo — as-moveo — az-moveo — ā-moveo πρὸβλ. ἐπ. ā-mitto, ā-vertō κλπ. (§ 30). Κατ' ἀναλογίαν τούτου εὐρίσκεται κατὰ τρόπον αὐθεντικώτερον τὸ ā καὶ πρὸ συμφ. μὴ ἡχηροῦ π.χ. ā-fui, ā-fore, ā-futūrum. Ἐκ τῶν συνθέτων μετὰ τοῦ ā- προῆλθεν ἡ προθ. ā ἥτις ἐν τοῖς κλασσικοῖς χρόνοις ἐτίθετο πρὸ συμφ. καὶ ἰδίᾳ πρὸ τοῦ b f m p t v, ἐνῶ ἢ ab πρὸ φων. τοῦ h καὶ τῶν συμφ. c d g l n r s, τοῦ συμφω-

νοειδοῦς i [= j]. Διάφορον ὅλως τοῦ ab εἶναι τὸ au- τιθέμενον πρὸ ῥημάτων ἀρχομένων ἀπὸ f (au-fero, au-fugio πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως μεταξὺ τῆς ad- καὶ ab-). — Ἐν συνθέσει αἱ προθ. ā ab καὶ abs σημαίνουν τὸ μακρὰν (π.χ. ab-duco ἀπάγω), ἐπίτασιν (π.χ. abnego, absumo, affabre), ἔχουσι τὴν σημασίαν τοῦ στερητ. α ἢ τοῦ κακῶς (absimilis, abūtor καταχρῶμαι). Ἰδ. af.

Ὡς προθ. μετ' ἀφαιρ.

Α) τ ο π ι κ ῶ ς : Ι) πρὸς δῆλωσιν τῆς ἀφορμῆς τῆς ἀφετηρίας πράξεώς τινος, τοῦ ἀπὸ τινος : 1. ἰδίᾳ μετὰ ῥήμ. κινήσεως, μεταβατικὰ ἢ ἀμετάβητα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα : a foro *P*, a Caesare (venio, redeo, exeo, egredior, discedo, κ.τ.τ.) *Ci*, discedere a Mutinā (ἀπὸ τῶν περιχώρων τῆς Μ.) *C*, ab Aeno navigare (ἀπὸ τοῦ λιμένος τοῦ Αἴνου) *Ci*, ab Arimino Arretium mittere *C*. 2. μετφρ. α) πρὸς δῆλωσιν προελεύσεως, καταγωγῆς : dulces a fontibus (ἡντλημένα ἀπὸ...) aquae *V* πρβλ. «οἶνος ἀπ' ἀμπέλου» (ἐν ἀντιθ. οἶνος ἀπὸ κριθῆς, ὁ κρίθινος οἶνος, ὁ ζυθος), esse a *M* Tullio *Ci*, a Graecis (ἐκ τῆς Ἑλλην. ἱστορίας ἐλημμένον) *Ci*, a Deucalione ortus *Ci*, omnes a Belo (ὁ Β. καὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Β.) *V*, ab his oratores exstiterunt (ἀπὸ αὐτῶν [τῶν περιπατητικῶν] προῆλθον οἱ ῥήτορες) *Ci*, Critolāus erat ab Aristotele (ἦτο τῆς σχολῆς τοῦ Ἀριστοτ.) *Ci*, nostri illi a Platōne (οἱ ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος, οἱ Πλατωνικοὶ [μαθηταὶ] πρβλ. πληρέστ. profecti a Platōne *Ci*),

Turnus ab Aricia (= *T*. Aricinus) *L*, pastor ab Amphr̄so (= *p*. Amphrysus, τ.ἔ. ὁ Ἀπόλλων) *V*, longā mundi servator ab Albā, Auguste (= oriundus ἢ ortus regibus Albanis) *Pr*, homo de schola et a magistro (= ὁ διδασκθεὶς) *Ci*, incipere ordiri alqd ab aliquo *Ci*, mater a gerendis fructibus Ceres (τὸ Ceres παράγεται ἀπὸ τὸ gerere fructūs ὥσει ἦτο Geres) *Ci*, dona adsunt tibi a Phaedriā (ἐκ μέρους τοῦ Φ.) *Te*, ab Andriast ancilla haec? (ἀπὸ τοῦ οἴκου τῆς Ἀνδρίας εἶναι αὕτη ἡ ὑπηρέτρια;) *Te*. β) πρὸς δῆλωσιν τοῦ αἰτίου ἐνεργείας τινὸς [*abl. rei efficientis*], τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου καὶ τῆς αἰτίας : laudari, reprehendi, interfici, docere ab aliquo, se ita a patribus didicisse (= doctos esse) *C*, venire (πολεῖσθαι) ab aliquo *Ci*, a me igitur cetera (*sc.* praestabuntur) *Ci*, perire ab aliquo *Ci N O*, cadere ab hoste *Ta*, interire a paucis *Ci*, salve bis a Cicerone (ὁ Κικ. χαίρειν δὲς σοι ἐπιστέλλει) *Ci*, vapulare a tyranno *Se*, vapulare fustibus ab aliquo (στυγαλοῦμαι ὑπὸ τινος) *Q*, exercitu ab re mala gesta perculso *L*, ab residuo... odio... malebant *L*. Ἐνίοτε μετὰ γερουνδιακοῦ (κνρ. ὅταν προηγῇται δοτ.) quod ab omnibus (ἀντὶ ἀπλῆς δοτ.) defendendum videtur *He*, fortis et a vobis conservandus vir *Ci*, civibus (δοτ.) est a vobis consulendum *Ci*, a me (ἀντὶ mihi) in dicendo praetereunda non sunt. Κα-

τὰ προσωποποιῶν : a civitatibus *Ci*, a classe *Ci*, a re publica *Ci*, a studiis adulescentium (ὑπὸ τοῦ ζήλου τῶν νέων) *Ci*, animus ab (δηλοῖ κ. αἰτίαν) ignaviā corruptus *S*. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ *ἐπιθ.* καὶ σπανιῶτ. ἀπὸ οὐσιαστικῶν : levior est plaga ab amico (ἢ ἀπὸ φίλου γιγνομένη βλάβη) *Ci*, a bestiis ictus *C*, insidiae a meis (ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν μου) *Ci*, ab illo iniuria *Te*, fulgor ab auro *Lu*, munera a rege *N*, sermo ab iis de te *Ci*, niger a radiis solis (ἡλιοκαῆς) *O*, Gallia a paludibus invia *S*. Προβλ. καὶ ab odio plebis (ὑπὸ μίσους, ἐκ μίσους) *L*, ab irā *L*, mitescere a sole *Ci*, a frigore laborare *Vr Pl*, lassus ab equo (= lassatus, fatigatus) *H*. II) πρὸς δήλωσιν τοῦ μέρους ἐξ οὗ θεωρεῖται τι ἢ ἐμφανίζεται. 1. a fronte (κατὰ πρόσωπον) *C*, a latere (ἐκ πλαγίου) *C*, a tergo (κατὰ νότου) *C*, a dextrā (ἐκ δεξιᾶς) *C*, a sinistrā (ἐξ ἀριστερᾶς) *C*, a septentrionibus *C*, ita ex omnibus partibus ab fronte ab latere ab tergo trucidantur Hispani *L*, ab occasū et ortū solis (ἀπ' ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ δυσμῶν) *L*, a matre pulli (νεοσσοὶ ἀπὸ τῆς φώλεως) *Co*, surgens a puppi ventus *V*, ab Opis (sc. aede) *Ci*, Magnētes ab Sipylo *Ci*, cecidēre ab Romanis (ἐφρονεύθησαν ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν Ῥωμ.) ducenti equites *L*, timere aliquid ab aliquo (φοβοῦμαι μή τι πάθω ὑπ' ἐκείνου) *Ci*, stare ab aliquo *N* (ἢ facere ab aliquo στήναι μετὰ τινος, εἶναι τινι, συμπράττειν τινί,

πράττειν ἢ φρονεῖν τὰ τινος) *Ci*, ab reo dicere (δμιλῶ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου) *Ci*. 2. πρὸς ἀκριβέστερον προσδιορισμὸν ἢ πρὸς περιορισμὸν : inops ab amicis *Ci*, a re frumentariā laborare *C*, a militibus a pecuniā imparati *Ci*, ab exemplis aliquid explicare *Ci*, tempus mutum a litteris (ἐποχὴ ἄγονος εἰς πνευματικὴν παραγωγὴν) *Ci*, dolere ab oculis *P*, quorum impunitas fuit a sermone (δὲν ἐτιμωρήθησαν ἀπὸ τὴν κοινήν, τὴν δημοσίαν γνώμην) *Ci*, ab omni parte beatus (ὑφ' ὅλας τὰς ἀπόψεις) *H*. 3. πρὸς δήλωσιν ἰδιαίτερας δράσεως (τιθεμένου ἢ νοουμένου τοῦ minister, servus, libertus) : servus a pedibus (ὁ ἀκόλουθος, ὁ δοῦλος, ὁ ὑπηρέτης) *Ci*, (servus) a manū (γραφεὺς, δοῦλος) *Su*, Narcissus ab epistulis (ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν γραμματεὺς) *Su*, Pallas a rationibus (ὁ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ) *Su*, liberti ab epistulis et libellis et rationibus (ἀπελεύθεροι ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ἀναφορῶν καὶ τοῦ λογιστικοῦ) *Ta*, libertus et a memoriā eius (ἀπελεύθερος καὶ ἱστοριογράφος αὐτοῦ) *Su*, esse a cognitionibus (γραφεὺς ἐπὶ τῶν διαγνώσεων) *Se*, faber a Corinthiis (ἐργάτης κατασκευῆς Κορινθιακῶν ἀγγείων) *Ἐπιγρ.*, medicus ab oculis (ὀφθαλμικὸς ἱατρός, ὀφθαλμίατρος, ὀφθαλμολόγος) *Ἐπιγρ.*, a bibliothecā (βιβλιοθηκάρχος) *Ἐπιγρ.* III) Πρὸς δήλωσιν τῆς ἀπομακρύνσεως, τοῦ διαστήματος 1. non longe ab oppido castra aberant *C*, procul a patria

V. Καὶ μετ' ἐπιρρ. a perēgre (ἐξωθεν, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ) *P Vi.* Ἑλλησπικῶς ἄνευ ῥήμ. Cic. Ac 2,143. Tusc 5,92. Att. 7,3,11 κ.ἄ. *Φράσεις*: non ἢ haud ab re (συμφορόντως, ἐπωφελῶς) *P*, haud ab re duxi referre (ἐνόμισα ὅτι δὲν ἦτο ἄκαιρον νὰ ἀναφέρω) *L*. 2. μ τ φ ρ. quartus ab Arcesilāo (τρίτος μετὰ τὸν Ἀ.) *Ci*, secundus a Romulo (πρῶτος μετὰ τὸν Ῥωμ.) conditor urbis *L*, ab Iove tertius Ajax *O*, aversus a vero *Ci*, abalienātus a nobis *Ci*, tutus ab aliquo *Ci*, alter ab undecimo annus (τὸ 12ον [ῥχ] τὸ 13ον] ἔτος) Verg. ecl. 8,39· πρβλ. abhorreere, distare, differre ab aliquo, ab aliquā re *Ci*, secernere aliquem ab aliquo *Ci*, defendere Italiam ab hostibus *Ci*, a se argentum dedit (κατέβαλεν ἐξ ἰδίων του) *P* = a se dare, solvere pecuniam *Ci*· πρβλ. (per)solvere dare (pecuniam) ab aliquo (διὰ τινος) *Ci*, scribe decem (sc. milia sestertium) a Nerio (δὸς ἔγγραφον ἐντολὴν εἰς τὸν Ν. νὰ δανείσῃ διὰ λογ]μὸν σου 10.000 σηστερτίων) *H*.

B) X ρ ο ν ι κ ῶ ς : 1. a pueritiā, a puero, a pueris (ἐκ παιδός, ἐκ παίδων, ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας) *Ci*, ab hoc tempore *Ci*, a sexagesimo anno *Ci*, iam inde a Pontiano *Ci*, ab urbe condita κ. ab conditā urbe (ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης, ἀπὸ Ῥ. κτισθείσης) *Ci*, a teneris unguiculis (ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, νηπιόθεν) *Ci*, ab hac contione (μετὰ τὸν λόγον τοῦ-τον) legati missi sunt *L* κ.ἄ. 2. (εὐθὺς μετὰ τι = statim post, post :

ab re divinā (εὐθὺς μετὰ τὴν θυσίαν) *P*, a tuo digressu (εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρησίν σου) *Ci*, surgit ἢ tacuit ab his (εὐθὺς μετὰ τοὺς λόγους τούτους) *O*, missio a sedecim annis (ἄφεις μετὰ 16 ἔτη στρατ. ὑπηρεσίας) *Ta*, recens ab incendio (εὐθὺς μετὰ τὸν ἐμπρησμόν) *L*.

→ Ἡ aps ἐν Ἑπιρρ. (C.I.L.I.² 1570) καὶ ἐν διαφόροις χειρογράφοις τοῦ Πλαύτου καὶ τῶν ἐπιστ. τοῦ Κικέρωνος. Ἡ af (πρβλ. Cic. Or. 158) ἐν ἐπιρρ. πρὸ τοῦ c l m s καὶ κυρ. πρὸ τοῦ v (af vobis, af Capua, af louco, af muro, af speculo). Ἐνίοτε ἡ a ab εὐρίσκεται μετὰ τὰ ἀναφ. quo ab *P* ἢ σπανίως παρὰ τῷ Τακίτῳ (ann. 4,5,4 initio ab), καὶ ἰδίᾳ παρὰ ποιηταῖς μεταξὺ τοῦ οὐσ. καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ damnis dives ab ipse suis *O*. Ἰδ. absque.

Aba, ae ᾶ. Ἄβος, ὄρος τῆς Μεγ. Ἀρμενίας *Plin. 5,83 (νῦν Aga). Ἰ. Aga.

Ababa, ae θ. ἡ μήτηρ τοῦ Maximinus. Iord. R. 281. G. 83.

? **abacinus** 3 (abacus) *Plin. 35,2 (ν. abaci).

abāctor, ὄρις, ᾶ. ἀπελάτης, κλέπτης βοσκημάτων, ζφοκλόπος. Arul. m. 7,26,9. 7,26,11.

1. **abāctus** 3 μτχ., ἰ. abigo τέλ.

2. **abāctus**, ūs ᾶ. (abigo), (ἀπέλασις, ἀπελασία, ἐξέλασις, βίαία ἀπομάκρυνσις). Πλθ. *Plin. pan. 20,4.

abaculus, ī ᾶ. (ὁ π κ ρ. abacus), ἄβακίσκος, ψηφίς ἐξ ὕαλου κεχρωματισμένης, ἣν μετεχειρίζοντο διὰ τὰ ψηφοθετήματα (μωσαϊκὰ) *Plin. 36,199 (ν. ab oculis). &λ.

abacus, ἰ ἀ. 1. σανίς, τράπεζα ἀπλῇ (παραιράπεζα, ἀποθεάρι, ἐφ' ἧς ἐτοποθετοῦντο σταμνία, χυτρίδια). *Cato, Ju.* εἶτα δὲ ἄβαξ, τράπεζα ψηφιδωτῇ ἐπιδεικτικῇ (τρ. πολυτελείας) πρὸς ἀπόθεσιν πολυτίμων ἀγγείων κατὰ τὰ δειπνα, ἡ παρὰ τοῦ Σχολιαστ. Ἰουβενάλιου ἕνεκα τοῦ σχήματος δελεαφικὴ λεγομένη, ἐν δὲ τοῖς Γλωσσariois «μινιστέριον», κυλικεῖον *Vr.*, *Cic. Verr.* 3,35 *Tusc.* 5,61. *L Pl.* 2. ἄβαξ, ἀβάκιον, τὸ Παλαμήδειον ἢ τοῦ Ἡρακλέους ἀβάκιον (σανίς μετὰ πλαισίου ὑψηλοτέρου πῶς φέρουσα γραμμάς πεπτευτικὴ ἢ κυβευτικὴ, ἐφ' ἧς ἐπαίετο ὁ ludus latrunculorum [ιδ. λ.], εἶδος ζατρκίου, κν. σκάκι = alveus, tabula ἢ λ.λ.). eburneis (ἐξ ἐλέφαντος) quadrigis (ἄφαιρ.) cotidie in abaco ludere *Suet. Nero* 22,2, diem abaco et latrunculis conterere (διημερεύω παίζων πεσσούς) *Macr.* s. 1,5,11. 3. ἄβαξ, σανίς κεκαλυμμένη δι' ἄμμου ἢ σποδοῦ πρὸς γεωμετρικοὺς ἢ λογιστικοὺς σκοποὺς *Pers.* 1,132. abaco et pulviscolo se dedere (ἀσχολοῦμαι περὶ τὴν γεωμετρίαν) *Apul. Ap.* 16,7. 4. ὡς *t.t* τῆς ἀρχιτ. α) ἄβαξ, ἡ πάλαι εἰς τὸ ἀνώτατον μέρος ξυλίνου ἢ μαρμαρίνου κίονος τιθεμένη πλατεῖα ὁμαλὴ τετραγώνος πλάξ *Vitr.* 4,1,11 εἶτα δὲ ὁ ἄβαξ ὁ ἀποτελῶν τὸ ἄνω τμήμα τοῦ κιονοκράνου *Vitr.* 4,1,11 κ.ἀ. β) ἄβαξ, πλίνθος, πλινθίς (πλάξ λεπτὴ μαρμαρίνη ἢ ὁμοία μαρμαρφ κεκοσμημένη διὰ ψηφίδων [calculi, tesserae, tessellae, ιδ. λ.λ.] ἐκ λίθων ἢ ὑάλου πρὸς κόσμον καὶ ἐπένδυσιν τοίχων ὀρθοσφρώτων τῶν δω-

ματίων) *Vitr.* 7,3,10. 7,4,4. (*Plin.* 33,159. 35,2. 31. 32).

Abaesamis (Abesamis), [idis], (ἀφ. ide), θ. πόλις τῆς βορ. Ἀραβίας (Arabia Felix) *Plin.* 6,145. **ἀ.λ.**

(abaestumo), λ. πλαστὴ (ab + aestumo = totum aestumo [ὡς abnumero] ἐξ οὗ (?) κατὰ συγκοπὴν autumo κατὰ τὸν *Nigidius* παρὰ *Gel.* 15,3,4). *Macr. gr.* V 600,19.

ābaeto, ἰ. abito.

abagio, ἰ. adagio.

Abalē (-la), ἔς, θ. πόλις ἐν Αἰγύπτῳ τῶν Τρωγ(λ)οδυτῶν μετὰ τὸ Μερὸς καὶ Σύνῃνης οὐ μακρὰν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης *Plin.* 6,79.

Abalī, ὄρυμ, ἀ. λαὸς Ἰνδικὸς *Plin.* 6,67. **ἀ.λ.**

abaliēnātio, ὄνις, θ. (abaliēno), ἀπαλλοτριώσεις (μεταβίβασις κυριότητος [δούλου ἢ ζώου φορητοῦ] εἰς ἄλλον, ἐκποίησης). *Cic. top.* 28. Ἰδ. alienatio.

ab-aliēno 1 1. ἀποχωρίζω, ἀπομακρύνω. a viro me tali abalienarier (=abalienari) *P*, nisi mors meum animum (ἐμὲ) aps te abalienaverit *P*. 2. ἀπαλλοτριῶ, ἀποξενῶ, ἐκποιῶ, πωλῶ (= vendo, ἀντ. conservo). nutrice[m] (τὴν τροφόν, δηλ. τὸν ἀγρόν) a nobis *P*, agros vectigalis populi Romani (τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν φόρους, τὰ τέλη, τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους) *Ci*, pecus *Ci* κ.ἀ. 3. *μτφρ.* α) ἀποστρέφω, ἀποξενῶ, ἀποσπῶ (= *averto animum*): alqum (ἢ animum ἢ voluntatem [τὴν ἀγάπην, τὴν εὐνοίαν] *alicuius Ci*) ab alquo ἢ ab alquā re (ἀντ. favorem ἢ voluntatem [τὴν εὐνοίαν, τὴν συμ-

πάθειαν] *alicuius sibi conciliare* ἢ *colligere* ἢ *alqm amicum facere*) *Ci*, iudices abs te *Ci L*, benevolentiam *alicuius ab aliquo Ci*, homines suis rebus ([ἀφ.], ἀποσπῶ ἀπὸ τῶν συμφερόντων αὐτῶν) *Nep. Ages. 2,5. infidos colonos Romanis. L. β)* ἀπαλλάσσω, στερεῶ (μετ' ἀφαιρ.). *Campanos metu L*, abalienati iure civium (ἐστερημένοι τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου) *Liv. 22, 60, 15* — πρβλ. καὶ *abalienata morbis membra* ([οἱ ἱατροὶ ἀποκόπτουσι] τὰ νεκρωθέντα, τὰ ἐξ ἀσθενειῶν προσβληθέντα μέλη) *Quint. 8,3,75. γ)* κινῶ, (ἐξ)εγείρω εἰς ἐπανάστασιν, κάμνω τινὰ νὰ ἀποσκορτίσῃ, καθιστῶ τινα πολέμιον (= *inimicum reddere*): *Africam, Nep. Ham. 2,2. oppida abalienata* (πόλεις ἐπαναστᾶσαι, ἀποσκορτήσασαι) *Nep. Ham. 2,4. sed totum a te abalienavit Dolabella* (κατέστησεν ἐχθρόν σου) *Cic. Att. 14,18,1* καὶ Ἀπολ. : *Liv. 8,2,12.*

Abalītēs (Aval-) **sinus**, ὁ Ἀυαλίτης (Ἀβαλίτης) κόλπος τῆς Ἑρυθρᾶς θαλάσσης (ἀπὸ τοῦ νῦν κόλπου *Adan von Bab el Mandeb* ἕως τοῦ ἀκρωτηρίου *Rās el-fil*). **Plin. 6,174* (ν. *sinus Avalitu*).

Abalus, ἰ θ. Ἀβαλος (νῆσος τῶν Β. ἀκτῶν τῆς Γερμανίας πλησίον τῆς Βρεταννίας) *Plin. 37,35. ἄ.λ.*

Abannī (ἢ -*annae*), ἄ. λαὸς τῆς Μανριτανίας. *Amm. 29,5,37.*

Abantēus, tiadēs, tias, tius, ἰ. Abas.

abarceo (aberc- *PF. p. 25,16*) 2

κωλύω, κρατῶ μακρὰν = *prohibeo*. *Paul.- F., p. 15,3.*

Abarimon (ἄκλ.), χώρα τῆς Σκυθίας ἐν μεγάλῳ αὐλῶνι τοῦ Σκυθικοῦ Ἰμάου (ν. *Himalaya*). Κατ' ἄλλους τὸ *Abarimōn* εἶναι γεν. πλθ. τῶν Ἀβαρίμων καὶ σημαίνει τοὺς κατοίκους. *Plin. 7,11. ἄ.λ.*

Abaris (αἰ τ. -im, καὶ -in O.), ἄ. Ἀβᾶρις. **1.** ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Τύργου Ῥούτουλος τις, ὃν ἐφόνευσεν ὁ Εὐρύαλος. *Verg. A 9,344.* **2.** ἐκ Καυκάσου τις φονευθεὶς παρὰ τοῦ Περσέως. *Ovid. m. 5,86.* **3.** ἑταῖρος τοῦ Φινέως φονευθεὶς ἐν τῇ μάχῃ τῶν Ἀργοναυτῶν. *Val. Fl. 3,152.* **4.** Καρχηδόνιος τις. *Sil. 10,134.*

Abaritānus 3 Ἀβαριτανός, τῆς Ἀβάριδος (πόλεως τῆς Κάτω Αἰγύπτου). *piscatoria* (sc. *harundo*) -a (κάλαμος φυόμενος εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Ἀβάρ. εἰδικὸς διὰ τὴν ἀλιεῖαν) *Plin. 16,172.*

Abarnē, ἐς θ. κόμη τῆς Μεσοποταμίας γνωστὴ διὰ τὰ θερμὰ ὕδατα. *Amm. 18,9,2. ἄ.λ.*

Abās, antis ἄ. Ἀβας, -αντος κ. Ἀβα. **1.** ὁ 12ος βασιλεὺς τοῦ Ἀργους, οὗ ὀνομαστὴ ἡ ἀσπίς, πρβλ. *Verg. A 3,286. Ovid. m. 15,163*, πατὴρ τοῦ Ἀκροῖου, πρόγονος τοῦ Περσέως. **2.** Τρώς τις, ἑταῖρος τοῦ Αἰνείου *Verg. A 1,121.* **3.** Ἑτροῦσκός τις. *Verg. A 10,170. 427.* **4.** Κένταυρος, υἱὸς τοῦ Ἰξίονος καὶ τῆς Νεφέλης, ὀνομαστὸς κυνηγός. *Ovid. m. 12,306.* **5.** ἑταῖρος τοῦ Διομήδους. *Ovid. m. 14,505.* **6.** Αἰθίοψ τις φίλος τοῦ Περσέως. *Ovid. m. 5,126.* **Abantēus** 3 Ἀβάντειος,

τοῦ Ἀβαντος, βασιλέως τοῦ Ἀργους.
-i Argi *O. Abantiadēs*, ae, ἄ.
Ἀβαντιάδης, ἀπόγονος τοῦ Ἀβαν-
τος. α) Ἀκρίσιος. Ovid. m. 4,607.
β) Περσεύς. Ovid. am. 3,12,24. m.
4,673. 766 κ.ἄ. **Abantias**, -adis,
θ. ἡ ἀπόγονος τοῦ Ἀβ. Ἀταλάντη
καὶ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Εὐβοίας, Ἀ-
βαντίς (γῆ). Plin. 4,64. **Abantius**
3 Εὐβοϊκός. classis (= ab Euboea
veniens) Stat. s. 4,8,46.

abaton, ἄβατον (οἰκοδόμημα ὑπὸ
τῶν Ῥοδίων κατασκευασθὲν πρὸς
στέγασιν τοῦ τροπαίου [τοῦ Μανσω-
λείου] τῆς Ἀρτεμισίας Vitruv. 2,8,57
(ἐ λ λ η ν.).

Abatos (sc. petra) θ. Ἀβατος
(πέτρα), βραχώδης νησίς τοῦ Νείλου
(παρὰ τὴν νῆσον Φιλὰς κατὰ Σενέ-
καν, ἐσφαμένως ἀντὶ παρὰ τὴν Με-
ρόην τὴν νῦν *Shendy*) βατὴ μόνον
τοῖς ἱερεῦσι. Luc. 10,323. Sen.
nat. 4,7.

abavus, ἰ, ἄ. ἀπόπαππος, προ-
πάππου πατήρ, τριπάππος (= avi-
avus, proavi pater, πρβλ. Plaut.
Mil. 373 καὶ Cic. Brut. 213). Ἐν
εὐρυτέρᾳ σημασίᾳ abavus α) ὁ τοῦ
Κλωδίου πρόγονος Appius Clau-
dus Caecus. Cic. har. 38. β) Iup-
piter. Sen. Ag. 406. γ) οἱ πρόγονοι
γενικῶς. Plin. 18,39.

Abba, ἰ. Obba.

Abbassium, ἰῖ, οὐ. *Ἀββάσιον,
πόλις τῆς Μεγ. Φρυγίας (ἐν χογρ.
καὶ Abbassus, -ssos, Abbassus,
-ssius) Liv. 38,15,15. ἄ.λ.

Abbassus, ἰ, θ. = Abbassium.

Abdalōnymus, ἰ, ἄ. Ἀβδαλώ-
νυμος, βασιλεὺς τῆς χώρας τῆς Τύ-

ρου (Σιδῶνος). Just. 11,10,8. Curt.
4,1,19, κ.ἄ.

Abdara, ἰ. 2. Abdēra.

1. **Abdēra** (-dērē Mel. 2,29), ae,
θ. *O Pl.* καὶ **Abdēra**, drum οὐ.
1. τὰ Ἀβδηρα, ἡ Ἀβδηρα (Δ. Σικ.),
Ἀβδηρος (Ἀπολλόδ., Ἐφ.), πόλις
τῆς Θράκης (ἐκ τοῦ ὀνόμ. πιθανῶς
τῆς Ἀβδήρας [Abdērē] ἀδελφῆς τοῦ
Διομήδους, βασιλέως τῆς Θράκης
Mel. ἔ.ἄ.), πατρὶς τοῦ Πρωταγόρου,
Δημοκρίτου, Ἀναξαγόρου καὶ ἄλ-
λων, μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νέστου
καὶ τῆς λίμνης Βιστονίδος, ἔνθα τὸ
νῦν *Polystylon* (*Rum-illi*) ἢ ἡ *As-
perosa* (*Astrizza*) *Ci*, Liv. 45,29,6
(ιδ. ἐν τελ.) *O G Pl.* Οἱ κάτοικοι
αὐτῆς ἐθεωροῦντο ἀβέλτεροι (εὐήθεις,
μωροί). Π ρ μ.: hic (τ.ἔ. ἐν Ῥώμῃ)
Abdēra (...διὰ τὴν εὐήθειαν τῶν
Συγκλητικῶν λαβόντων ἀνόητον ἀπό-
φασιν) verumtamen quid tam ri-
diculum? (= ἐνταῦθα [δηλ. ἐν Ῥώ-
μῃ] ἐπικρατεῖ μωρία) Cic. Att. 4,
17,3 πρβλ. αὐτ. 7,7,4 id est ἄβδ η-
ρι τικὸν (= ὅλως μωρόν, γελοῖον,
ἀνόητον). **Abdērītēs**, ae (aīr. -ēn),
πλθ. **Abdērītāe**, ārum ἄ.δ. Ἀβδη-
ρίτης, ὁ ἐξ Ἀβδήρων *Ci* κ.ἄ. **Abdē-
rītānus**, 3 Ἀβδηρικὸς (= ἀβδηρι-
τικὸς δηλ. stultus, stupidus μωρός,
ἀβέλτερος). Abdērītānae (=stultae)
pectora plebis habes (=stultus,
stupidus es εἶσαι ἀμβλύνους, ἡλι-
θιος) Mart. 10,25,4.

→ Abdora *Liv. ἔ.ἄ. (ν. Abdara).

2. **Abdēra** (Abdāra *Pl*), ae, θ.
Ἀβδαρα (Πτολ.), Ἀβδηρα (Στράβ.),
(Ἀβδηρος? Ἐφ.), πόλις παραθαλάσ-
σιος Καρχηδονικῇ ἐν ταῖς μεσημβρι-

ναῖς ἀκταῖς τῆς Βαιτικῆς (Ἰσπαν.) (ἢ *v. Adra ἢ Almeria*). *Mel.* 2,94. *Plin.* 3,8.

Abdērē, ἰ. 1. Abdera.

abdicatio, ὄνις, θ. (1. *abdicō*)

1. *t.t. νομ.* : ἡ (ὑπὸ τοῦ πατρὸς) ἀποκήρυξις (υἱοῦ), ἀποκλήρωσις, στέρωσις τῆς περιουσίας. *Sen. contr.* 1,8,6 κ.ἀ. *Plin.* 7,150. *Quint.* 3,6,77. 7,1,15 κ.ἀ. *Val. Max.* 6,9 ext. 2. 2. *t.t. πολιτ.* : ἀπόθεις, κατάθεις, ἀπόρρησις (ἀρχῆς). *abdicatōne dictaturae* *Liv.* 6,16,8.

1. **abdicō** 1. *μτβτ.* ἀποκλείω, ἀπομακρύνω, ἀποκρούω, ἀποκλείω, *aurum e vitā* (καταργῶ, θέτω ἐκ τὸς χρήσεως) *Plin.* 33,6. *id totum -o* **Cic. de or.* 2,102 (*a.l. abiudico*). *legem agrariam Pl, rapa -avit* (ἀπηγόρευσε) *in cibis* (ὁ Δημόκριτος) *Pl, mandragoram* (ἀντ. -ā uti) *Pl, venerem* (τὰ ἀφροδίσια, τὰς γυναῖκας) *Pl.* Πρβλ. κ. *Macr. somn.* 1,2,6. 2. ἀποκηρύτω. α) δὲν ἀναγνωρίζω (δὲν παραδέχομαι) ὡς πατέρα. *alqm patrem* (ὡς πατέρα) *Liv.* 40,11,2. *Curt.* 4,10,3. β) δὲν ἀναγνωρίζω (δὲν παραδέχομαι) ὡς τέκνον, ἀποκληρῶ. *natum Pacuv. trag.* 343. *filium Se rh, VM Q, filiam Q, liberos Pl, tertium nepotem Agrippam -avit* (ὁ Αὔγουστος) *Suet. Aug.* 65,3. *Hippolytum -avit* (ὁ Θησεύς) *O. Μτφο.* *h o m i n e s a reliqua naturā abdicatos* ([ἡ γῆ ἐγκλείει εἰς τοὺς κόλπους τῆς] τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν ἡ ὑπόλοιπος φύσις τοὺς ἔχη ἀπορρίψει) *Plin.* 2,154. 3. *t.t. δημοσ. δικαίου* : ἀποτίθεται ἀρχὴν (καταθέτω τὴν ἀρ-

χὴν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου). α) *se dictaturā* (κατατίθεται τὴν δικτατορίαν) *Ci L, se abdicare magistratū Ci L* (=deponere -um), *se consulatū Ci L Ve V M, se tutelā Ci, se praeturā Ci Su, se censurā L, se aedilitate L καὶ μτβτ.* καθ' ἀπλὴν αἰτ. παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς ἀπὸ Σαλλουστιίου καὶ ἑξῆς (ἀρχῆς ἀφίστασθαι, ἀρχὴν ἀποτίθασθαι, ἀπαγορεύειν τῇ ἀρχῇ, ἀρχὴν ἀπειπεῖν, παραιτοῦμαι τῆς ἀρχῆς) *magistratum L, dictaturam L, consulatū L, abdicato magistratū* (πανσάμενος τῆς ἀρχῆς) *Sall. Cat.* 47,3. *Liv.* 28,18,4). Ἀπολ. : *consules abdicaverunt* (οἱ ὕπατοι ἀπείπον, κατέθεντο [κατέθεσαν] τὴν ὑπατείαν, παρητήθησαν) *Cic. nat. deor.* 2,11. *Liv.* 4,34,5. 8,37,1. 9,33,4. Κατὰ ταῦτα : *se libertate -āre* (= *se priuare ἢ liberare*) *Ci, si quis... usū se abdicet* (*abdīco ἢ abdīco*?) *Apul. Plat.* 2,12,4 (ἰ. 2. *abdīco* ἐν τέλ.), *scriptū sese -are* (τοῦ ἔργου τοῦ γραφέως) *Piso* (π. *Gell.* 7,9,4). β) ἀποπέμπω, παύω. *regem* (ἐκθρονίζω) *Plin.* 6,89. — Σ ὕ ν τ. : μετ' αἰτ. + ἀπρμφ. *Pacuv. trag.* 55 *consanguineam esse -ant*.

2. **ab-dīco**, *dīxī*, *dictus* 3 (ἐπὶ οἰωνῶν) ἀποδοκιμάζω, δὲν ἐγκρίνω, δὲν παρέχω εὐνοϊκὰ (αἴσια) σημεῖα = *auspicio nego*. *Cum ...tris partīs* (*sc. vineae*) *aves abduxissent* (ἀντ. *addīco* = *non abdīco*) *Cic. div.* 1, 31. — *Καταχρηστ.* ἀντὶ *abdīco* *Apul. Plat.* 2,12,4 : *si quis ea bona possidens usu se abdicet* (*abdīcet ἢ abdīcet*?) Ἰ. καὶ 1. *ab-*

dico ἐν τέλ.). Ἰδ. καὶ abiudico.

abdidī, ἰ. abdo.

abditē, ἐπίρρ. (abditus), κεκρυμμένος, λάθρα, κρυφίως. *Cic. Verr. 2,181 (v. abdita).

abditivus 3 (abditus, πρβλ. fugitivus) 1. ἀπηγμένος, ἀπομεμακρυσμένος. a patre *Plaut. Poen. prol. 65 (ἐξ εἰκασίας, οἱ *codd.* ab divitiis). 2. = abortivus Paul.-F., p. 21,16.

abditus 3 (PAḏi). 1. ἀπόκρυφος, ἀποκεκρυμμένος. vis -a quaedam (δύναμις τις μυστηριώδης) Lu. Τοπικῶς : -a pars aedium (τοῦ οἰκοδομήματος) S, regiones (χωραί) S, loca (κρυπτήρια, κρύπται) S, ascensus -us a conspectu L, -i sensūs (αἰσθήματα κρυφά, σκέψεις ἐνδόμυχοι) L, abditus (= abstrusus ἀποκεχωρηκῶς, ἐν ἐρημίᾳ διάγων, μακρὰν τοῦ κόσμου) Pl.² Ἐπιρρηματικῶς : in abdito Se Pl, ex abdito Ci Se, ex abdito (ἀ v τ. ex aperto) Se. Οὖσ. πλθ. terrāi penitus abdita («ἐντέρα γῆς» τὰ βάθη, τὰ ἔγκρυφα τῆς γῆς) Lucr. 6,809. abdita rerum (= abditae res, ἰδέαι, στοχασμοὶ ἄγνωστοι, ἰδέαι καιναί, πρωτότυποι) Hor. ars 49. 2. μ τ φ ρ. κρυπτός, σκοτεινός, δυσνόητος, ἀσαφής = *occultus, obscurus, retrusus* : res occultae et penitus abditae Ci, voluntas abdita et retrusa Ci, alicuius sensūs (σκέψεις) L, Ta, severitatem abditam (ἀντ. in pro-cinctu πρόχειρον) habere Se. Οὖσιαστικῶς : sententiae ex abdito erutae (ἐκ πηγῆς βαθείας, ἀποκρύφου, μυστικῆς) Cic. or. 79. Ἰδ. καὶ abdo.

ab-do, didī, ditus 3 (do § 71)

1. Ἀπολ. : κρύπτω, se ex conspectu eri (γίνομαι ἄφαντος ἀπὸ τῶν βλέματων τοῦ κυρίου μου) P (a conspectu L), pedestres copias ab eo loco (ἀπομακρύνω, κρατῶ τὸ πεζικὸν μακρὰν τοῦ μέρους τούτου [παράμερα]) C, hunc (τὸν ὄχρυτὴν ἵππον [κεκμηκότα]) domo (ἐν τῷ στάβλῳ πρὸς ταπεινοτέρας ἐργασίας) Verg. g. 3,96. *argentum* abditum terris (ἀφ. = in terrā) ὁ μὴ ἀκόμη ἐξορυχθεὶς, ὁ κεκρυμμένος Hor. c. 2,2,2. speluncis (ἀφ.) abdidit atris (τοὺς ἀνέμους ἐνέκλεισε) V, lupi barbam ὀύγχος λύκου) abdere terris (ἀφαιρ. ὑπὸ τὴν γῆν, πρὸς φύλαξιν ἀπὸ τῆς μαγγανείας) H (ἰ. καὶ Plin. 28,10, 44), domūs in vallibus O, vultūs hederarum frondibus (ἀφ. ὀργ.) O, caput casside (ἀφ. ὀργ. καλύπτω) O. (Ἐπὶ ὄπλων) : κρύπτω, ἐμπηγνύω, διαπερῶ, τρυπῶ, βυθίζω. lateri ensem V, dextro in armo ferum abdidit (ἐβύθισε) O, dentes sub inguine O, vulnere ferrum Se. Ἀντωνυμικῶς : se (in montes) V, rūs Te, Arpīnum Ci. Μιτρ. abdere se in bibliothecam ἢ in litteras Ci (ἢ litteris [δοτ., ταῖς βίβλοις σύνεμι. ἐμβαθύνω εἰς τὰ γράμματα, εἰς μελέτας] Ci), abdi (= se abdere) Pl Se Ta. Μιχ. abditus (μετὰ μέσης σημασ.) μακρὰν τῶν συναναστροφῶν, ἀποκεχωρηκῶς (ἀ π ο τ ρ α υ η γ μ ἐ ν ο ς) : in tectis silvestribus (ἰ καὶ abditus) Ci, latet abditus agro (ἀφ., ἐν τῇ σιγῇ τοῦ ἐν ἀγροῖς βίου) Hor. epist. 1,1,5. — Abdi = elegari ἐξορίζομαι. in insulam Serīphon

Ta. 2. ἀποκρύπτω : α) se in scalarum tenebras (εἰς κλίμακα στενήν καὶ σκοτεινὴν) *Ci*, se in silvas *C*, se in tectis *L*. *Μιτχ.* abditus in silvis, in silvam *C*, sub terram *Ci*, intra tegimenta *C*, intra muros *L*, inter sarcinas *Ta*, inter cameram et tectum *VM*, ferrum intra vestem (sub veste ἢ ἀπλῶς veste) *L*, -ere gladium sinu (ἀφ.) *Ta*. Μετὰ δ ο τ.: carceri Vell. 2,91,4 (carcere, *Krause*).— Μετὰ τοπικοῦ ἐπιρρ.: corpus humi Flor. 2,30. huc Petr. 89,8. *L Se*. Ἰδ. abditus. *Οἶσ.* πλθ. **abditī**, ōrum ᾧ. οἱ κεκρυμμένοι *b. Afr. 50,3 (*Nipp.*, οἱ *codd.* abusī). β) alqd.: cupiditatem (κρύπτω τὴν κακὴν ἐπιθυμίαν) *L*, pavorem *Ta*, -ere lacrimas operire luctum (κρύπτω τὰ δάκρυα καὶ τὴν λύπην μου) Plin. epist. 3,16,6.

abdōmen, inis οὔ. 1) ἥτρον, ὑπογάστριον, ὑποκοιλίον, τὸ παχὺ περὶ τὸν ὀμφαλὸν μέρος, λαπάρα (πάντα), ἡ κοιλία τῶν ζώων. abdomina thynni (τὸ ὑπογάστριον, παχεῖα κοιλία τοῦ θύννου, τοῦ τόννου) Lucil. (π. Gell. 10,20,4) *Pl*, ἰδίᾳ ἡ κοιλία τῆς σὺς (ὅπερ ἦτο ἔσοχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς λίχνευμα) *P Pomp Tu Pl*, -en avide devorare *VM*, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων *Ce*. 2. οὔθαρ (τῆς σὺς) = sumen. Plin. 11,211. 3. μιτρ. (ὥς ἔδρα τῶν κατωτέρων ἀπολαύσεων καὶ πάσης ἡδυπαθείας). manebat insaturabile -en (κοιλία) Cic. Sest. 110. -is voluptates (αἱ τῆς κοιλίας ἀπολαύσεις) *Ci*, gurgēs atque helluonatus -i suo (σπάταλος καὶ ἄσωτος ἐκ γενετῆς κοιλιόδουλος, τῇ γαστρὶ

χαριζόμενος, γουλῶζος) *Ci*, -i servire (δουλεῦω ταῖς ἀπολαύσεσιν, ἡττων εἰμὶ τῶν ἐπιθυμιῶν) Sen. ben. 7,26,4.— *Μιτμ.* τὸ ὑπογάστριον μετὰ τῶν ἄκρων αὐτοῦ, τὰ (ἀνδρὸς) αἰδοῖα. gestit *culler* moecheo (δ ο τ.) hoc -en adimere Plaut. M. 1398.

Abdora, ἰ. Abdera τέλ.

abducē, ἰ. abduco.

abducō, dūxī, ductus 3 1. οἰχομαι ἄγων τινὰ (ἀντ. adduco), ἄγω ἀποχωρῶν ἐκ τινος τόπου, ὀδηγῶ. cohortes secum *C*, exercitum ab Sagunto (ἀπὸ τῆς πολιορκίας τοῦ Σ.) *L*, de arā *P*, ex aedibus *P*, alqm ab aratro *Ci*, naves ex portu *C*, alqm e foro, ex acie *Ci*, alqm in curiam *L*, pluteos ad alia opera *C*, Laelium ab Asiatica classe (μεταθέτω) *C*, alqm convivam ἢ ad cenam *Te*, in lautumias (ἐλ.) *Ci*, in servitutem *Ci*, *C L*, abduce (= abduc) istum in malam crucem (εἰς τὴν ἀγχόνην) *P*. 2. ἀπάγω, ἀρπάζω τινί τι: filiam *Te*, filiam vi ab alquo *Ci*, armenta *O Pl*, equos *Cu*, Liviam matrimonio (δοτ.) Neronis *Su*, alqm marito *Su*, armenta (διὰ τῆς βίας ἀπ.) *O Pl*. 3. ἀποσύρω: clavem (τὴν κλεῖδα ἀπὸ τοῦ κλειθροῦ) *P* 4. ὥς *t.t.* φιλοσοφ.: ἀποχωρίζω, ἀπαλλάσσω. a coniecturis divinationem *Ci*, a malis mors -it non a bonis *Ci*, aciem mentis a consuetudine oculorum (ἀποσπῶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν συνήθων αἰσθήσεων = mentem ab oculis sevocare Cic. nat. d. 3,21) Cic. nat. d. 2,45. 3,20 (πρβλ. κ. Tusc. 1,38 ingenii sevocare mentem a sensi-

bus et cogitationem ab consuetudine abducere). **5.** ἀπομακρύνω, ἀποτρέπω τινά. alqm ἢ animum alius ab alqā re *Ci*, a negotiis *P*, ab officio *Ci*, a meretricio quaestu (ἀποτρέπω ἀπὸ ἐπάγγελμα ἐπονείδιστον) *Ci*, se ab omni rei publicae curā (ἀφίσταμαι τῶν κοινῶν, οὐ πράττω τὰ τῆς πόλεως) *Ci*, Μετὰ δοτ.: alqm certissimae morti (ἀπὸ βεβαιωτάτου θανάτου σφάζω) *Pe*. **6.** καταβιβάζω, ὑποβιβάζω, ἐξευτελίζω. artem ad mercedem atque quaestum (τὴν τέχνην εἰς ἐπαγγελματικὸν ἐπίπεδον, καπηλεύω τὴν τέχνην) *Ci*. **7.** ἀποβουκολῶ, παρασύρω, προσελκύω, προσεταιρίζομαι, ἀποσπῶ. servum ab avo *Ci*, legiones a Bruto *Ci*, equitatum ad se Dolabellae *Ci*, cives a fide ad licentiam *Ci*, discipulos ab alquo *Cic*. nat. d. 2.40. → Προστ. abdūc (§ 55 ἀλλὰ abdūce Plaut. Bacch. 1031. Curc. 693 κ. ἀ. Ter. Ad. 482 κ. ἀ. abducti (=abduxisti) Plaut. Curc. 614.

abdūxī, ἰ. abduco.

abdūxti, ἰ. abduco.

Abeatae, ārum ἀ. οἱ κάτ. τῆς ᾽Αβέας (᾽Αβίας), πόλεως τῆς ᾽Αχαϊκῆς συμπολιτείας (νοτίως τοῦ χωρίου ᾽Αρμυροῦ παρὰ τὴν νῦν θέσιν «Παλαιὰ Μαντίνεια» Plin. 4,22. **ἄ.λ.**

abēgī, ἰ. abigo.

Abella, ae, θ. ᾽Αβέλλα, πόλις τῆς Καμπανίας (v. *Avella Vecchia*). malifera Verg. A 7,740. Sil. 8,543. **Abellānus** 3 (ἐν χορῷ, ἐν ἐκδόσ. καὶ Avellanus), ᾽Αβελανός. -ἰ nuclei (λεπτοκάρυα, ποντικὰ Γλωσσ.) Plin. 37,56. **Abellāna**, ae, θ. (ἢ

Abellāna nuc) ἢ συνηθέστ. **Abellānae**, -ārum, θ. (ἢ Abellanae nuces, ἰ. avellana) ἢ Ποντικὴ καρύα καὶ τὸ λεπτοκάρυον, τὸ Ποντικὸν κάρυον (κν. φουντούκι) *Cato Ce Pl Pe*. **Abellānī**, ōrum ἀ. οἱ κάτ. τῆς πόλ. ᾽Αβ. *S Pl*. **Abellīnus** 3 τῆς ᾽Αβέλλης. nuces (= Abellanae, Ponticae nuces *Pl*) Plin. 15,88. — ᾽Ι. καὶ Abellinum 3.

Abellīnum, ī, οὐ. ᾽Αβέλλινον. πόλ. τῶν Ἰρπινῶν ἐν Σαυνίτιδι (v. *Atripalda* παρὰ τὸ *Avellino*). Οἱ κάτ. **Abellinātēs** Protropi, Plin. 3,105. **2. Ab.** Marsicum, πόλ. τῆς Λευκανίας (v. *Marsico Vecchio*) καὶ οἱ κάτ. **Abellinātēs** Marsi. Plin. 3,105. **3.** πόλ. τῆς Καμπανίας. Plin. 3,63 ᾽Ιδ. Abella τέλ.

abeo, īi, (itum), īre **1.** ἄπειμι, ἀπέρχομαι (ἀντ. maneo, redeo). *PTe Ci L* κ. ἄ. : hinc, hinc ab oculis, e conspectu (meo) *C* (ἐκ τοῦ προσώπου μου, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου), Οὕτω : inde, illinc, instinc, unde, illuc unde, domo, urbe, agro, navi ([ἀφ.] ἐγκαταλείπω τὴν ναῦν). Plaut. Merc. 110, a me, abs te, ab aedibus, a portu, ab his regionibus, ab his locis, a legione, de foro, de provinciā, undique, exinde, ubi, intro, huc, domum, foras, rus, obviam ad exercitum, in provinciam. abiit ad deos Hercules (κατ' ἐμφημισμὸν) *Ci*, cubitum, dormitum, piscatum *P*, pessum (εἰς τὸν βυθόν, πρβλ. pessumdare) *P*, ambulatum, deambulatum, sol abit *P* (πρβλ. abeunte currū [τοῦ ἄρματος τοῦ Ἑλλίου] *H*), annus abiit

(διέρρουσε) *Ci*, abiit hora *Te*, accipitres hieme abeunt *Pl*, exsultum abiit salus (τὸ πᾶν ἐχάθη) *P*. Μετ' ἐπιρρ. mirabar (παρεξεγεννόμην) hoc si sic abiret (ἐὰν θὰ εἴχεν αὐτὴν τὴν ἔκβασιν) *Ter. Andr.* 115. hoc... non poterit sic abire *Cic. fin.* 5,7. Σύντ.: μετ' ἀπρφμ. abi quaerere *P*, abivit aedem (τὸν ναὸν) visere *P*. Μετὰ τοῦ ut: *Plaut. Poen.* 194. Μετὰ μτχ. μέλλ.: si periturus abis *Verg.* *A* 2,675. *Ovid. m.* 11,696. Μετὰ τοῦ ad + γερουνδιακῶ *Liv.* 9,45,13. Μετ' αἰτ. συστοίχον ἀντικ. tu abi tacitus tuam viam. *P*.—Ἡ προστακτ. abi ἐν τῇ δημῳδῇ γλώσσῃ, ἰδία παρὰ τοῖς κωμικοῖς, τίθεται ἢ ἐπὶ ἐπαίνου (εἶεν, ἔστω, εὖ ἔχει, ἔχει καλῶς, καλῶς: abi laudo *P*, iam abi vicisti *P* [πρβλ. *Stat. Th.* 6,816], laudo...abi virum te iudico *Te*, non es avarus abi *Hor. epist.* 2,2,205 [κυρ. ἐπὶ δικαστῶν ἀθροωτικῶν. πρβλ. *Hor. s.* 2,1,86 tu missus [δηλ. *iudicum sententiis absolutus*] abibis = tu dimittēris) ἢ ἐπὶ ἀποδοκιμασίας (= ἄπαγε, [τοσκήσου] φύγε! γκρεμοτοσκήσου!, ξεκουμπίσου! ξεκουμπίδια [ἀπὸ δ'ὼ]): abi ludis me *P*, abi stultu's *P*, abi nihil dicis *Te*, abi fatue *Ap*.—*Παροιμ.*: scrupulum, inquam, abeunti (ἐνν. inicis = μοι ἐμβάλλεις ἀπερχομένῳ ἐνδοιασμούς, ἢ θέσις μου εἶναι δύσκολος) *Cic. fin.* 4,80. *Μτφρ.* μετ' ἀφαιρ. = se abdicare. consulatū *Ci*, magistratū, dictaturā, interregno *L*, honore *L Su*, ἀλλὰ ab ignaviā *Naeu.* ab iure (παραβαίνω τὸ δι-

καιον, ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τοῦ δικαίου) *Ci*, a mimis (ἀποστρέφομαι τοὺς μίμους) *Ci*, a fabulis (μακρὰν τῶν μύθων, χαίρειν ἐὼ τοὺς μύθους) *Ci*, a Romanis *L*, a sensibus (χαίρειν ἐὼ τὰ αἰσθήσεις, ἀφίνω κατὰ μέρος τὰς αἰσθήσεις, δὲν κάμνω λόγον περὶ τῶν αἰσθ.) *Ci*. Οὕτω: ab iudice *Ci*, ab iudicio *Ci*, ab signis (ἐγκαταλείπω τὰς σημαίας) *L*. (Ἐπὶ τόπου περιορισμένου ἢ μὴ): ab urbe (ἀπὸ τῆς Ῥ. ἀπομακρύνομαι) *L*, ex regno *L*, ex patriā *S*, ex agris atque urbibus *Ci*, e vitā (= excedere, emigrare πρβλ. «ἀπέναι») *Ci*. Διὰ φ. φράσεις (μτφρ.): sublimis (εἰς τὸν ἀέρα = sublimis feror) *L*, abire ab aliquo per gratiam (ἐπὶ γυναικός· ἀποχωρῶ ἡπίως [μὲ τὸ καλὸ] ἀπὸ τινος [ἀπὸ τοῦ συζύγου]) *P*, abiit ad plures (κατ' ἐδφημ. = ἐτελεύτησε) *Pe* (πρβλ. ἡμέτ. οἱ πλείονες = οἱ τετελευτηκότες *Ἀριστοφ.* *Ἐκκλησ.* 1073), illuc quo priores abierunt (μετέβησαν, ἀπέθανον) *Ph*, si res a me abiret (ἐὰν ἡ πώλησις διέφευγέ με, ἐὰν μὴ ἐλάβανον τὸ πρᾶγμα) *Ci*, non longe abieris (δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ ἐρευνήσης μακρὰν ἀναζητῶν παραδείγματα) *Ci*, ne longius abeam (ἵνα μὴ παρεκβῶ περισσότερον, ἵνα μὴ κάμω πολὺ μακρὰν παρέκβασιν) *Ci*, quid ad istas ineptias abis? (διὰ τί ἀπομακρύνεσαι τοῦ θέματός σου, διὰ νὰ εἴπης τοιαύτας ἀνοησίας; πρὸς τί αὐτὰ τὰ ἀνήκουστα;) *Ci*, quorsum abeant? ([οἱ nepotes] εἰς ποίαν κατηγορίαν [εἰς τοὺς sanos ἢ εἰς τοὺς insanos] ὀφείλουν νὰ καταλεχθῶσι;)

H, pausea abiit (παρῆλθεν, ἔπαυσε)
Ci, timor fides abiit *L*, verba in
vanum (καταλήγουν εἰς τὸ τίποτε,
παράμεινον ἄνεν ἀποτελέσματος) *Se*,
abire in avi mores atque instituta
(ἐπανέρχομαι, υἱοθεῖω τὰ ἥθη τοῦ
προγόνου μου) *L*, ut reditus agro-
rum sic etiam pretium abiit (ἡ τι-
μὴ τῶν γαιῶν ὑπεχώρησεν [ἔπεσεν]
ὁμοῦ μετὰ τῶν εἰσοδημάτων) *Pl*², e
in u abiit (τὸ γράμμα *e* γένινεν [ἡ ἐ-
τραπή εἰς] *u*) *Vr*, in villos abeunt
vestes (τὰ ἐνδύματα τοῦ [Λυκάονος]
μεταμορφώνονται, μεταβάλλονται εἰς
τρίχωμα) *O*, in niveas abiēre co-
lumbas ([αἱ μεταμορφωθείσαι θυγα-
τέρες τοῦ Ἀνίου ἐν Δήλῳ]) *O*. Φοῖ ἀ-
σείεις τοῦ καθ' ἡμέραν λόγου (ἐπὶ
κατάρας κ.τ.τ.) abi in malam rem!
P, abin hinc in malam crucem?
(ἄπαγε, ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδών, ἔρρε
ἐς κόρακας, οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθε-
ρεῖ; ἐκκορηθεῖς σύ γε, φθείρου ἢ
ἐκφθείρου, [πήγαινε στ' ἀνάθεμα!
ξεκουμπίσουν, φύγε ἀπὸ 'δῶ]) *P**Te*,
quin tu abis in malam pestem
malumque cruciatum? Cic. Phil.
13.48.

→ab-in? (§§ 45.53)=abisne? (φεύ-
γεις ἢ οὐ; ἄπαγε, [φύγε γρήγορα]) *P*
Te. Πρkm. : abī = abii Stat. Ach.
2.437. abīt = abiit Plaut. Rud.
325 (ἀλλὰ Mil. 331 abit = ἐνεστ.
ἀποπείρας) Ter. Ad. 782. abīvit
Plaut. Bacch. 900 (*Linds*). Ἀπρkmf.
πρkm. παρὰ ποιηταῖς κανονικῶς a-
bisσε δσάκις τὸ μέτρον ἀπαιτεῖ. Γε-
ρουνδ. abiendi Plaut. frg.² Ἀπρoσ.:
me hinc abire veis (= vis), abibit-
tur (θα γίνῃ ἢ ἀναχώρησίς μου, θα

φύγω) Plaut. Merc. 776. abiretur
Liv. 9.32.6. 24.19.7.

ab-equito 1 ἀφιππεύω (ἀναχω-
ρῶ ἢ φεύγω ἔφιππος). Syracusas
Liv. 24.31.10. (*a.l.* adequito). **2.1.**

aberceo, i. abarceo.

aberratio, ōnis θ. (aberro), ἄ-
νεσις (ἀπαλλαγὴ ἀπὸ δεινοῦ τινος),
ἀνάπαντα. -em a dolore deligere
Cic. Att. 12.38.3. -em a molestiis
nullam habere Cic. epist. 15.18.1.

ab-erro 1 **1.** (ἀπο)πλανῶμαι, ἐκ-
κλίνω, (δι)αμαρτάνω τῆς ὁδοῦ. tau-
rus a pecore Liv. 41.13.2. puer
inter homines a patre (ὁ παῖς πλε-
νηθεὶς μεταξὺ τοῦ πλήθους ἀπώλεσε
[ἔχασε] τὸν πατέρα του) *P*, naves a-
berrantes ex agmine (ἐκ πλάνης ἀ-
πομακρυνθεῖσαι τοῦ κυρίου σώματος,
τοῦ στόλου) Liv. 37.13.1 (συν. suo
cursu decedentes), aberrante tu-
nicā super genua (διολισθαίνοντος
τοῦ χιτῶνος πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῶν
γονάτων [της]) Petr. 67.13. **2.** *Μτφρ.*
πλανῶμαι ἔξω τοῦ σκοποῦ (ὑποθέ-
σεως, γνώμης, παραδείγματος κ.τ.τ.),
ἐκτρέπομαι, ἐκκλίνω. a proposito *Ci*,
a sententiā *Ci*, oratio ad alia (πε-
ρισπᾶται εἰς ἄλλας ἰδέας, νοήματα)
Ci, in diversum *Se*, a communi
utilitate *Ci*, a naturā *Ci*, coniec-
tura (πλανῶμαι ἐν τῇ εἰκασίῳ) *Ci*,
longe a vero *Ap*, a quo homine
(= a cuius hominis praeceptis)
Ci, **3.** ἀπαλλάττομαι (πρὸς στιγμὴν).
a miseriā (τῆς ταλαιπωρίας) *Ci*.
Ἀπολ.: sed tamen aberro (περι-
σπῶμαι, φεύγω ἀπὸ δυσαρέστους
σκέψεις) Cic. Att. 12.38.1.

Abesamis, i. Abaesamis.

abes, β' ἐν. ὁριστ. ἢ προστ. τοῦ absum.

abesse, ἰ. absum.

abeuntis, γεν. τῆς μτχ. abiens (ἰ. abeo).

abfore, **abfutūrum esse**, **abforem**, **abfui**, **abfuat**, ἰ. absum.

Abgarus, (*Agb-*), ἰ. Acbarus.

abgrego 1 = a grege ducō. ἀπαγέλλω (διαχωρίζω ἐκ τῆς ἀγέλης), ἀντ. adgrego. Paul.-F. p. 23,7. **ἀ.λ.**

ab-hibeo 2. ἀπομακρύνω. Amor... procul abhībendust (=ndus est) *Plaut. Trin. 263 (ν. adhibendus, ὧς οἱ *codd.*).

ab-hinc (§ 68) ἐπίρρ. Α) τοπ. ἐντεῦθεν (ἀπὸ ἐδῶ). aufer abhinc lacrimas (μακρὰν ἐντεῦθεν τὰ δάκρυα) *Lu.* Β) χρον. 1. (ἐπὶ παρελθόντος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρὸν) = ἥδη πρὸ, πρὸ. α) ἀπολ. dies abhinc quintus est cum + ὁριστ. πρσμ. *Ap*, anno - tertio *G.* β) (μετ' αὐτ). - annos sedecim *C.*, - annos viginti *Ci.*, - annos trecentos (= ante trec. annos) *Ci.*, - triennium *Ci Ap* κ. ἀ. γ) (μετ' ἀφ.) comitiis iam - diebus triginta factis (= habitis, τῆς ἐκκλησίας γενομένης πρὸ 30 ἡμερῶν) *Ci.*, centesimo usque abhinc saeculo (πρὸ 100 αἰώνων) *G.* 2. σπανιώτατα (ἐπὶ μέλλοντος) τὸ λοιπόν, τοῦ λοιποῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν (ἀπὸ τῶρα καὶ εἰς τὸ ἕξῃς). iam inde abhinc Pacuv. trag. 22. totoque abhinc tempore Apul. flor. 16,48.

abhorrens, ἰ. abhorreo.

ab-horreo, horruī, 2 1. ἀποφεύγω, ἀποστρέφομαι (ἔχω φυσικὴν ἀποστροφὴν), δὲν ἀγαπῶ, βδελύττομαι,

μυσάττομαί τι, εἶμαι ξένος πρὸς τι. a nuptiis *Ci.*, a dolore *Ci.*, a maiorum consuetudine *Ci.*, a disciplinā *Ci.*, orationis genus... abhorrens ab auribus vulgi *Ci.*, a studio antiquitatis *Ci.*, ab Atticis (τῆς Ἀττικῆς γῆς). *Pl.* Nero uxore ab Octaviā abhorrebat *Ta* (ἐπ. a sanguine et caedibus, a crimine *Ta.*, animus abhorret a scribendo (δυσχεραίνει τὸ γράφειν) *Ci.* Ἀπλῇ ἀφαιρ. : nuptiis (ἢ a nuptiis *Ci.*) *Te.*, tanto facinore *Cu.*, talibus studiis (ἀφ. ἢ δοτ. ?) *Ta.* Αἰτιατική : omnes illum aspernabantur, omnes abhorrebant (κατὰ ζεύγμα ἀντὶ ab illo) *Ci.* Cluent. 41, pumilos atque distortos (τοὺς νάνους καὶ τοὺς δυσμόρφους) *Su.*, cadaverum tabem *Su.* - Ἀπολ. : sin abhorrebit et erit absurdus (ἐὰν μηδεμίαν θὰ ἔχη [ὁ δῆτωρ] κλίσιν ἢ διαθέσιν καὶ θὰ εἶναι ἀνίκανος, ἀνάρμοστος) *Cic.* de or 2,85. tantum -et et mutat ([ἀντὶ mutat se] τόσον εἶναι horridus ἢ τόσον abhorret a vero vel bono ἢ a sē καὶ εἶναι ἕνας ἄλλος) Catull. 22,11. Ἐπ. b. Afr. 73,4. Liv. 29,12,10. 2. μτφρ. πόρρω τινὸς εἶμαι, διαφέρω, εὐρίσκομαι ἐν δυσαρμονίᾳ, διαφωνῶ, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω, ἀπέχω = discrepo. mentes a verā sententiā *Ci.*, temeritas ab insaniā (παραφροσύνης) *Ci.*, otium a dignitate *Ci.*, quod a consuetudine non abhorret *Ci.*, orator non -et a consuetudine communis sensūs (τοῦ κοινοῦ νοῦ) *Ci.* κ. ἀ. Μετὰ δοτ. : huic profectioni abhorrens mos (μὴ ἀνταποκρινόμενον, ἀσυμβίβαστον) Liv. 2,14,1. in-

conditum et -ens peregrinis auri-
bus carmen (= non conveniens
ἀπεικός, μὴ προσῆκον, ἀπαρέσκον)
Cu, asino (δοτ. ἢ ἀφ.) *Ap*. (πρβλ. κ.
παρὰ τῷ Τακ. talibus inceptis, vero,
oblectamentis [δοτ. ἢ ἀφ.]). Μετὰ
τοῦ inter se : orationes abhorrent
inter se (ἀλληλοσυγκρούονται, εἶναι
εἰς ἀντίφασιν, δὲν συμφωνοῦσι) Liv.
38,56,5. inter se abhorrentes cura-
tiones (θεραπεῖαι [κοῦραι] ἀντιφα-
τικαί) *Ce*. — Ἀπολ. : carmen abhor-
rens *L* πρβλ. κ. Gell. 7,12,4. — Σύντ.:
μετ' αὐτ. + ἀπρμφ. : Liv. 9,36,6,
Suet. Cal. 12,5.

abhorridē, ἐπίρρ., ἰ. abhorridus.

abhorridus 3 = abhorrens. ni-
hil habent in se -um aut triste
*Sen. ep. 86,19 (ν. aut horridum).
Ἐπίρρ. **abhorridē** Charis. I p. 57,
5 K.

abi, προστ. abeo. Ἰδ. abidum.

abibitur, abiretur, ἰδ. abeo. →

ab-icio, ἰεῖσι, iectus 3 (*ab-iacio
§ 43). Α) (ἐπὶ χωρισμοῦ καὶ ἀπομα-
κρύνσεως) : ἀφίημι. α) ὀπίτω μακράν,
ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω. *arma*, *pila*
L, *tela ex vallo C*, *anulum in mari*
(ἢ in mare), *in profundum Ci*, *sta-*
tus in propatulo (ἐν τῷ προαυλίῳ)
domi (πτ. τοπ.) *N*, *abiectā togā*
Ci, *abiectis tunicis Catull.*, *abiectā*
praetextā Su, *amiculum Cu*, *abiec-*
tis laciniis Ap, *insigne regium*
(τὸ διάδημα) *de suo capite Ci*. *abiec-*
tum hoc cadaver Ci, *occisos libe-*
ros in conspectu parentis abiec-
cit Se, *alqm ἢ catulos abicere* (ἐκ-
θέτω) *Se Pl St Su Vr. Πρμ.* : *hastam*
(*hastas*) ἢ *scutum* (κρυ. «ἀπορρί-

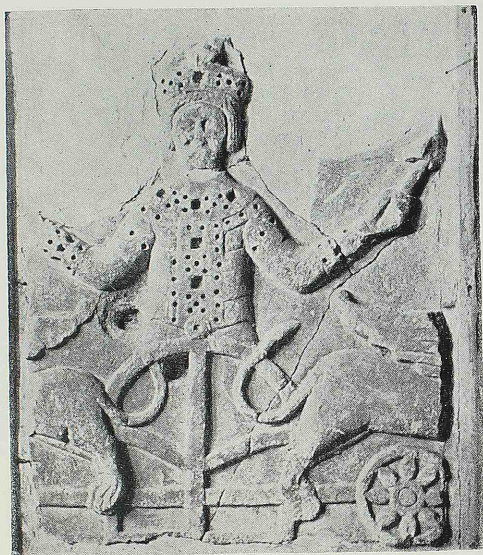
πτειν τὸ δόρυ ἢ τὴν ἀσπίδα», ὀψίφα-
σις γίνομαι, ἐγκαταλείπω τὸ πᾶν,
ἀπελπίζω, ἀπελπίζομαι) *Ci* πρβλ. τὴν
μεταφορὰν ἐν τῇ ῥητορικῇ ἐπὶ τῶν
πρώτων ἐπιθέσεων τοῦ ῥήτορος : *pri-*
mas iactare hastas (Cic. de orat.
2,316) καὶ *hastas subministare*
(Cic. top. 65) = παρέχω τῷ ῥήτορι
ὄπλα πρὸς ἀντίκρουσιν τοῦ ἀντιπάλου.
se ad pedes alcis ἢ (ad alcis pe-
des) ἢ *alcis ad pedes -ere* (προσπί-
πτω εἰς τὰ γόνατά τινος) *Ci*, se *alcis*
supplicem pro alquo Ci, se e *muro*
in mare (κορηνίζομαι) *Ci*, se in
herbā Ci. β) ὀπίτω βιαίως χαμαί,
καταβάλλω. ad *tribunal... ad ter-*
ram virgis abiectus (καταρριφθεὶς
ἐκ ῥαβδισμῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους) *Ci*,
alqm (ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης) *V*
VF. belluam (καταβάλλω τὸ θηρίον)
Ci B μφρ. (ἰδ. καὶ ἀνωτ.). 1. ὀπίτω
(πετῶ) α) (ἐπὶ ἀπαγγελίας ἢ γραφῆς)
ἀμελῶς λέγω ἢ γράφω τι (πρβλ. «ἀπορ-
ρίπτειν, ὀρίπτειν λόγον»). *versum* (ἀ-
μελῶς ἀπαγγέλλω τὸν στίχον, τρόπον
τινὰ περιφρονητικῶς καὶ χωρὶς τόνου.
πρβλ. καὶ Cic. orat. 199. Sen. epist.
114,7) Cic. de orat. 3,102. β) πωλῶ
πάνυ ὀλίγον, εἰς ἐξευτελιστικὴν τι-
μὴν, διαρρίπτω, κατασπαθῶ, διασπῶ
= dissipō. *aedes* (τὸν οἶκον) *P*,
psaltriā Te, *pecuniam* (σπαταλῶ)
Ci, *agros Ph* (πρβλ. καὶ Hor sat.
1,130), *patrimonium VM*, *rem fa-*
miliarem Ap. γ) ἐξίσταμαι τινος,
προίεμαι τι, χαίρειν ἐὼ τι = *gloriam*
Acc, *Scaurum Ci*, *famam ingenii*,
vitam, salutem (θνσιάζω τὴν ζωὴν
μου) *pro aliquo Ci*, *curam, memo-*
riam beneficiorum, consilium belli

faciendi *Ci*, cunctationem (δισταγμὸν) *Ci*, dolorem *Ci*, spem, timorem, vitia *Ci*, legem *L*, superbiam *Pl*, abiciamus ista *Ci*, voluntatem discendi *Ci*, poeticae studium *Su* κ. ἄ. **2.** ῥίπτω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καταρρίπτω (πρβλ. Cic. Tusc. 2,54). α) καθιστῶ τινα ἀνίκανον, καταλύω: intercessorem (τὸν ἀντίπαλον) *Ci*, senatūs auctoritatem (ὑποβιβάζω) *Ci*, animum (τὸ θάρρος) *Q*, se perculsum atque abiectum sentire (ἀποδειλιῶ, ἀποθαρρύνομαι, χάνω τὸ ἡθικόν μου) *Ci* (= se abicere et prosternere [ταπεινοῦμαι] Cic. parad. 1,14), hostem, inimicum *VM*. β) ταπεινῶ, καταβιβάζω εἰς ταπεινότητος, cogitationes in rem tam humilem tamque contemptam *Ci*, alqd dicendo extenuare (ἐλαττων ποιῶ) atque abicere (ἐξασθενῶ, ἐλαττῶ, μειῶ) Cic. de or. 3,104 (πρβλ. αὐτ. ἀντ. augere, tollere ἢ Cic. Tusc. 5,51 exaggerare).

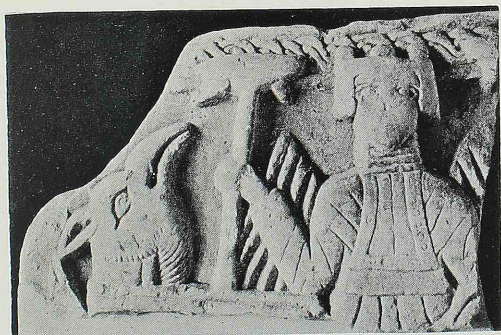
abidum (ἢ **abi dum**), ὕπαγε λοιπὸν (εἰς συνάντησίν των). Ter. Haut. 249.

abiectē, ἐπίρρ. μΣ. **1.** ἀμελῶς = neglegenter. verbis — uti (μεταχειρίζομαι ἐκφράσεις ὀλίγον κομψάς, συν. ignaviter) Gell. 2,6 *tit.*, verbum — positum in versibus (ἐκφρασὶς ἀφρόντιστος ἐν τοῖς στίχοις, συν. incuriose) Gell. 2,6,1 (Macr. s. 6,7,4). **2.** ἀθύμως, μικροψύχως, ὀλιγοψύχως, ἀνευ θάρρους, δειλῶς. casum temporum et dolorum ferre Cic. Phil. 3,28. alqd — et timide facere Cic. Tusc. 2,55. impetum sustinere *Am*. **3.** ταπεινῶς, αἰσχροῶς. abiectius nati (=abiectiore loco nati, ἢ ὀρτι, ἀντ. liberaliter nati) Tac. dial. 8, Prosper -e ignavus *Am*. Valens -e timidus *Am*. abiectius se proicere (ταπεινοῦμαι) Amm. 15,2,7.

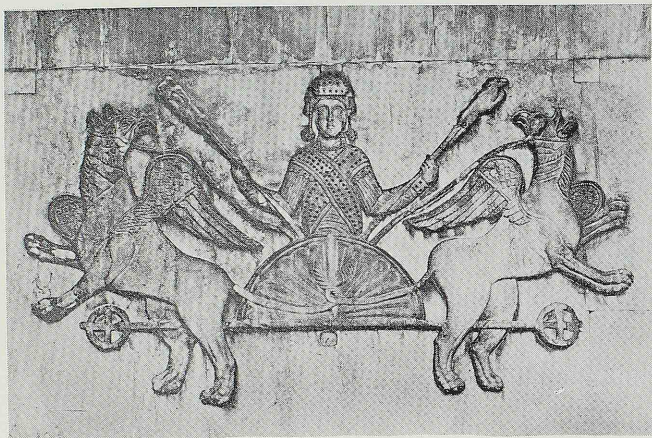
abiectio, ὄνις θ. (abicio), ἀποβολή. **1.** μτφρ. ἀθηνμία, ἀποθάρρυνσις. animi (συν. debilitatio) Cic. Pis. 88. **2.** ἀπόρριψις, ἀφάνισις, κατάργησις (ἀντ. additio) *Quint. 9, 3,18 (adiectio, *Rad.*) *Sen. nat. 4, 2,30 (adiectio *codd.* *E T*, abiectio *P.* καὶ *Gercke*).

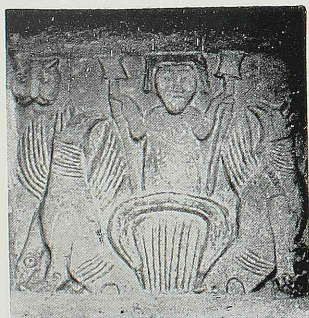
α. - 'Ανάγλυφον Κωνσταντινουπόλεως.

β. - 'Ανάγλυφον μουσείου Θηβών.

α. - 'Ανάγλυφον ἁγ. Μάρκου Βενετίας.

β. - 'Ανάγλυφον Μ. Δοχειαρίου.

γ. - 'Ανάγλυφον Περιβλέπτου Μυστρῶ.